

[Duetoft]

Dette her drejer sig i høj grad om, hvordan vi behandler vore svageste, og det handler om, at et samfund som det danske ikke kan være bekendt, at der er lukkethed over for disse problemer. Derfor hilser vi med glæde, at vi får debatten igen senere i denne samling, og at det så sker på baggrund af de tilbagemeldinger, ministeriet får.

Det er vi selvfølgelig tilfredse med, dels fordi det er vigtigt at holde gang i debatten, men så sandelig også fordi det sender det signal ud, at vi interesserer os for den og holder lidt status med, hvad der sker, netop for at undgå, at denne decentralisering ikke rigtig træder i kraft, ved at man måske fjerner det på institutionerne uden at bygge det op lokalt. Vi er tilfredse med, at alle partier i Folketinget ved at støtte dagsordensforslaget har vist vilje til, at denne debat ikke må dø i tavshed, og det skal man have tak for.

(Kort bemærkning).

Lis Noer Holmberg (CD):

Jeg bliver nødt til at gentage det, jeg var lidt inde på før, nemlig bespareelsesproblemerne. Når amter og kommuner skal spare, skærer man ofte over for de svage grupper, og vi kan ikke se på, at de svage efterlades i et tomrum. Derfor må der fastlægges visse regler oppefra, som amter og kommuner skal rette sig efter. Jeg mener, det er det, vi har et sundhedsministerium til.

Det kan ikke være rigtigt, at det er de syge og svage grupper, der skal betale, når kommunerne skal indskrænke, og derfor vil jeg bede ministeren komme med en erklæring eller fortælle lidt om, hvorvidt man kunne lægge nogle faste regler, som skal følges af amter og kommuner, om, at de ikke bare kan skære, når de skal finde besparelser.

Tove Lindbo Larsen (S):

Der er kommet nogle signaler til os udefra, hvor lovgivningen er en hindring for gennemførelsen af nogle af de aktiviteter, der indgår i behandlingen af psykisk syge. Der er eksempler på, at paragraffer i bistandsloven ikke kan bruges, hvis der er tale om en behandlingssituation. Så drejer det sig om sygehusvæsenet.

Jeg håber, at den undersøgelse, der er i gang, vil sætte skarpe projektorer på disse forhold. Og det kunne jo også være, at ministeren allerede nu ville tage det spørgsmål op.

Et andet område er, at bladet Sind påpeger, at det lovforslag om folkeoplysning, vi har i vente, skulle udelukke nogle aktiviteter, og jeg vil bede sundhedsministeren tage disse problemer op med sine kolleger.

Ministerens fortsatte mine bemærkninger om behandlerteamet, og jeg er da enig i, at har man brug for en samtale med en speciallæge f.eks., er det ikke rimeligt, at der f.eks. er terapeuter til stede. Det er heller ikke rimeligt, at der absolut skal blandes læger ind i det, hvis man har møde med en terapeut eller en hjemkonsulent, som jeg også kender lidt til, og hvis arbejde er meget værdsat. Jeg mener blot, at man skal have dette team at trække på i forhold til de problemer, der skal løses.

Jeg vil gerne takke ministeren for initiativet i retning af at sætte særlig fokus på systemet, om der eventuelt skulle være risiko for at skabe sociale tabere måske lige præcis på vejen fra et hospitalsophold til en videre behandling i det decentrale system. Det var det, jeg mente med, at vi skulle være meget opmærksomme på, at ingen falder igennem det sociale sikkerhedsnet. Jeg synes, det er godt, hvis vi kan få lige præcis den vinkel med ind i de diskussioner, vi skal have, når arbejdsgruppen bliver færdig.

Ministerens svar til mig angående de grønlandske forhold er jeg ikke uenig i. Der er så mange problemer, det kan være svært at løse. Der er så meget i vores tilværelse, der ikke er sort og hvidt, og derfor kan man heller ikke komme med en konkret løsning på dette med kultursammenstødene.

Men jeg er godt tilfreds med, at ministeren også vil tage den del af sygdomsbehandlingen op i forbindelse med ministerens rejse til Grønland.

Carsten Andersen (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for tilsagnet om, at vi inden årsskiftet får en rapport om de socialt særlig hårdt stillede, og hvordan de bliver tabt, og hvad man kan gøre for dem.

Endvidere takker jeg for ministerens udsagn om, at vi får en redegørelse i indværende samling, det vil sige, inden vi drager af sted på sommerferie og ikke inden 30. september 1990.

Spørgsmålet om teamsamarbejdet har vi jo drøftet nogle gange tidligere, og hver gang vi fra venstrefløjnen peger på, at vi ønsker tværfagligt teamsamarbejde, bliver vi mødt med den